

Азъ писахъ Ивану отворено писмо, още щомъ пристигнахъ; писахъ тъй също и на Пенка, но незнамъ дали тѣ сж получили писмата ми. А пъкъ азъ получихъ отъ Рача писмо, въ което той ми пожелава успѣхъ и все що добро. Види се че той си е промѣнилъ квартирата — Уголъ Николаевской и Ясской, домъ Москалева.

Каксте по дома? Остави ли те трѣската? Тука е засѣднала гжста есенна мъгла, която ме кара постоянно да кихамъ и да се сѣкна. Пази Боже! До сега не съмъ си палилъ собата още; не ми е студено.

Кажи на Ивана че Френ-Английский Рѣчникъ скоро ще му испратя, само дано не го исподупчатъ на карантината. Видѣхъ тукъ по книжарницитѣ единъ съвсѣмъ новъ, току що отпечатанъ, словарь Русско-Фр. in folio отъ Н. Н. Мирбахъ той ми се хареса и азъ го прѣпорѣчвамъ Ивану; струва 20 марки, ако иска да му пратя и него.

Друго — здравье.

Здравье желая на всички у дома. Честита ви коледа още отъ сега.

Пенчо

Моя адресъ е —

Herrn P. S. . . Leipzig
Elisenstrasse, 49/1

ако загубите адреса ми можете да пишете Stud. Filos. и те ме знаятъ в унивир.

З ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВ ДО БРАТ СИ ИВАН

[Лайпциг 24. I. 1893 г.]

Драгий Иване,

Не съмъ писал дома ни тебе доста отдавно. Наистина че ме намързяваше, но не бѣше само от мързел. От скитание надолу-нагорѣ почти че не ми остава врѣме, освѣн за нѣмско четение. Вечер си лѣгам рано и при свѣщ не работя. Спя като убит и ставамъ тъкмо когато е врѣме за лекции, които азъ редовно посѣщавам, макар че още прѣзкуп за грошъ проумѣвамъ от нѣмски, а от лекциитѣ нищо почти не проумѣвамъ. Отъ лекции се връщамъ право в гостинницата, от там у дома, гдѣто печката бухти и азъ бухтя над нѣмската граматика. Дявол да я вземе! Но тъй или иначе, а моя милост захвана вече да прѣвозда от нѣмски, разбира се съ постоянната и неотстъпна помощ на рѣчникътъ. Когато не ми се учи, отивамъ в университетската читалня и чета вѣстници, каквито там има бол-и-бол от всички страни на свѣта.

Непомня дали ви описвахъ стаята си. Но на всѣкой случай ще ви я опиша, да знаете гдѣ и какъ обитавамъ. Като влѣза от